

Jorlaget ikke i Gæst komme tilbage fra Udvalget. Altsaa, jeg anbefaler Thisted-Banen og den Sum, som er foreslaaet af Flertallet til Silkeborg-Her-ningbanens Kjøb, nemlig 330,000 Kr. med den Bemærkning, at det for mig dog staaer tvivlsomt, om der alligevel vil komme Noget ud af Her-ningbanen.

Chr. Ravn: Jeg har taget Ordet for at anbefale det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Skive (Chr. Jensen) og mig om Optagelse af en Bane fra Skive til Gylngøre, og jeg skal da bemærke, at, dengang da jeg kom ind her i Thinget, og Jernbanefor- slaget kom frem, fik jeg snart den Fornemmelse, at Skive-Gylngøre-Banen i Grunden stod sig godt, saa jeg var ved at slaa mig til Ro med den Tante, at den nok skulde komme frem, saameget mere, som jeg vidste, at den ikke havde nogen af de Hager, som enkelte andre af de foreslaaede Baner havde. Jeg gik altsaa, som sagt, i den Tro, at der nok skulde komme Noget ud af Lov- forslaget paa den Maade, at min Bane kom med. Jeg blev da unegtelig endel forbauset ved at se, at Udvalget blandt mange andre Linier ogsaa havde udeladt den fra Skive til Gylngøre, og da jeg skulde til at udtænke mig Grunden, hvorfor Udvalget mulig kunde have udstedt denne Linie, kunde jeg ikke finde nogen anden, end at man overhovedet vilde se at faae saa Lidt gjort som muligt. Jeg mener imidlertid, at paa dette Om- raade skal man ikke være saa bange; vi have jo en hel Del Penge i vor Kasse, og jeg tror, at det er bedre at faae nogle af disse Penge brugt ogsaa til Jernbaner. Jeg mener derfor, at vi bør se at staae os en Del af disse, og selv om de forrente sig noget tarveligt, er det dog bedre, at Pengene bruges dertil, end at de skulde bruges til noget Bærrer. Fra Udvalgets Side faae jeg altsaa, hvad jeg kunde vente mig. Men jeg blev unegtelig ydeligere betænkelig igaar Aftes, da jeg hørte den ærede Minister, thi han fremsførte 3 Grunde imod min Bane — det maa maasse være mig tilladt at falde den saaledes for Nemheds Skyld. Den første Grund, den ærede Minister fremsatte, var den, at dette Forslag var kommet frem som et privat Forslag. Det, at Banen er kommet frem som et privat Forslag, kan jeg ikke se er nogen Grund til at nedsette den i vore Dine; vi have dog i det parlamentariske Liv set, at private Forslag have været til stor Lykke og Velsignelse for vort Land, altsaa deri kan jeg ikke se noget Afstrækkende. Forslaget om denne Bane er ganske vist endog saa privat, at Spørgsmaalet har dreiet sig om en Privatbane, som var tilbudt i 1875, og som kun strandede paa, at nogle faa Mænd ikke vilde gaa ind paa at stille den Ca- ranti, som var forlangt. Smidlertid er det end et privat Forslag, saa er det dog blevet knæsat i Landstinget og er senere blevet frembaaret af

Ministeren i Lovforslaget, saa her falder det sammen, hvad den ærede Minister iaftes særlig lagde Vægten paa, at Forslaget baade skulde være hans og Landstingets. Det Næste, som blev anvendt mod Lovforslaget, var, at det var en lokal Bane. Ja, deri er jeg enig. Udvalget har søgt at stubbe alle lokale Baner ud af Lovforsla- get, og det maa vel være af den Grund, at man veed, at der har været enkelte lokale Baner i Lan- det, som have staaet paa temmelig svage Fødder, saa at de ikke engang have kunnet betale Renten af Anlægsomkostningerne, hvorfor man har tænkt, at det Samme vilde gjælde med denne Bane. Jeg skal dog berolige Noget med Hensyn til denne Bane. For det Første skal denne Bane jo an- lægges som en let Bane, og for det Andet tror jeg, at, naar den kom til at gaa ud fra et Punkt lidt Vest for Skive og kom til at gaa over den samme Bro, som den anden Jernbane benytter, vilde Anlægsomkostninger her ikke blive saa store som andre Steber, og naar man veed, hvor frugtbart et Land Salling er, og at det bagved har Den Mors med 23,000 Indbyggere og med en ret kjon og blomstrende Kjøbstad, nemlig Nykjøbing, og dertil erindrer, at Limfjordsfisterne særlig sam- les nede omkring Gylngøre for at affætte deres Varer, ligesom det ogsaa er rimeligt, at naar der kom en Bane til Gylngøre, vilde der komme ikke saa lidt Kræft fra Vester-Hanherred og den vest- lige Del af Himmerland, indtil ogsaa disse Egne fik deres Bane, saa tror jeg nok, at, er der nogen lokal Bane, som kan spare Regning, saa maa det være denne. Der blev dernæst ogsaa sagt imod denne Bane, at der var kommet forskjellige For- slag om Retningen. Ministeren har foreslaaet den Retning, som staaer i Lovforslaget, og jeg veed nok, at det ærede Medlem fra Skive holder paa at faae en vestligere Retning, ligesom ogsaa den sydvestlige Del af Salling holder paa det. Der kan være nogen Rimelighed deri; idet at Banen kommer noget mere vestligt, vil den komme Salling mere tilgode, idet man da, som bemærket, paa de faa Mil Vest for Skive neppe vil benytte de Stationer, der ligge Vest for, men snarere rejse til Skive By. Men det er Noget, som jeg ikke lægger saa stor Betydning i, thi naar jeg har været med til at foreslaa fra Skive- Stationen eller et Punkt vestpaa, er det, fordi jeg har villet give den høitærede Minister Valget der- imellem, og der vil jo være Tid til at undersøge den nye Linie, hvis det ikke allerede skulde være stet. Det er først den 1ste Juni 1880, at man skal give ren Bæst, om man vil gaa ind derpaa, og i den Tid kunde denne Banelinie nok under- søges. Smidlertid er jeg ikke saa bange for de tre Indvendinger fra den høitærede Indenrigsmini- ster, der gik ud paa, at han nok vilde tage min Bane, og naar han tager den, bryder jeg mig ikke om, at han fremsætter tre Grunde derimod. Derimod var jeg mere betænkelig ved den ærede